

Conuersio p litteras apostolicas vel legatorum eius sup. pmissio quorumcumq; privilegiorum clericorum concessa directas. nunq; p hos poterit eis prouideri de hospitali. ibid. c. ii. §. vi.
Hospitalarij laici qbus committunt hospitalia gubernada nō tenentur ad diuinū officium siue ad horas. sed clerici beneficiati in ipf ad ipsas tenentur. c. ibid. ca. ii. §. vii.
Hospitalarius utrū hospitādo vel elemosinas largiēdo possit pferre pinctos extra eos. penūtur desup adhuc alie similes questioes. ibid. c. capi. ii. §. vii.
Hospitalarius si eligit sepulturā apud ecciaz hospitali nunq; eccia parochialis debet habē canonica. porcionē de relictis eius. ibid. §. ix.
Hospitales quoz qualiter debent esse clerici. c. tertia pte. ti. xii. ca. ii. §. vi.
Hospitalia quō debent visitari p superiores. et q sunt interrogada ab ipsis. in. par. titu. xi. ca. vi §. quarto.
Hospitalia que dicuntur loca religiosa gaudēt privilegio clericali. tertia par. titu. xii. capitu. v. §. vi.
Hostis noster quomō nos impugnat i isto certamine duplici telo. et qmō debemus istis resistere. iij. parte. titu. ii. capitu. secūdo. §. quīto ante medium incipit.

H ante v

Humanus genus

quomodo cōparatur est iumētis insipientibus per peccatum. et si reuertat. quibus iumētis tūc assimilatur. i. p. ti. i. ca. ii. §. v. c.
Humanorū actū de bonitate et malicia qmō oportet de ipf loqui. Et quomō exponit auctoritas Dyonsij q maluz non agit nisi in virtute boni. i. par. ti. iij. ca. xij.
Humana actio habet bonitatē et maliciā ex obiecto. et quō homo per maliciā fit abhominabilis et quō actio humana habet bonitates et maliciā ex circūstantia. c. ibid. §. i.
Humana actio q habet bonitatē et maliciā precipue ex fine pbatur ex diffinitōe Boetij que etiaz expōitur. c. ibid. §. ii.
Humanorū actūz aliqui sunt indifferētes fm speciem. sed nulla est indifferēs fm indiuiduū. c. ibid. §. iij.
Humane voluntatis bonitas in actibus suis quō repēdet ex qtuor. ibid. §. iij.
Bonitas et malicia magis ppe reperit in actu interiori voluntatis qz in actu exteriori. quod

probat auctoritate Augustini. c. ibid. par. ragrapho quinto.

Humana actio quomō dicitur bona vel mala recta vel peccata. laudabilis vel culpabil. meritoria vel demeritoria fm diuersos respectus. quomodo actio dicitur meritoria. c. ibid. §. vi. et septimo.

Humana voluntas frequēter in scriptura dicitur. et vbi. et sub nomie cordis tractatur de exercitio voluntatis. prima parte. titulo quarto. capitulo. xiiij.

Humane cōseruatiōis quomō reperiuntur tres conditiones. et similiter in humana actōne tres. prima parte. titulo decimo tercio. capitulo secūdo. §. vii. g. h.

Humanarū operationū exteriorū triplex inuenit differentia tertia parte. titulo octauo. capitulo primo. §. ii. b.

Humane vite dant nouē regule fm quas unus quisq; vitaz suam dirigere pōt et ordinare. iij. pte. ti. ii. ca. iij.

Humanus timor vario modo describitur infra sub littera. t. scz timor. et iij. p. ti. xiiij. ca. ii.

Humilitas quō diffinitur a brō Bernardo. in quo ipsa essentialiter consistit. que sunt ad ipsam necessaria et specialis virtus sit probat. iij. par. ti. iij. ca. xij.

Humilis vnde quis dicitur. in quo actu hoc consistit q quis hūilis sit. et quō per humilitatem se homo debet omnibus subicere. ibid. §. i.

Humilitatis gradus sunt duodecim fm beatus Benedictū in regla. quō figuratur scale iacob et quō homo p humilitatē pueit ad duo. et ponuntur adhuc alij duodecim gradus ipsius hūilitatis ibidem. §. secūdo.

Humilitas quō non est excellentissima virtus simplr. sed post virtutes theologicas. quō hūilitas pmo dicitur fundamētū virtutū. et quō ipa ex scriptura cōmendat triplr. ibid. §. iij.

Humilitas fructus sunt vnde. qui et per ordinem declaratur. ibidem. §. iij.

Humilitas quō dicitur paupertas spiritus. et quō illoz est regnū celoz. Et in quo consistit ista humilitas. iij. p. ti. vii. ca. vi. §. i. b. vel ibi. pmo et go dicitur spiritus.

H ante a.

Factitia est quar

tus gradus supbie. in qbus ipsa consistit. q ad eandem pinent. et quō ipsa reprehēditur. ij. par. te. ti. iij. ca. iij. §. vii.

Iactantia fin Gregorii est filia inanis glorie
quomodo describitur ex quo pcedit. Et describitur
triplex iactantia. ii. p. t. iii. c. iii.

Iactantia p yroniam quibus mo is fit. qd est
yronia. et dicere de se vilia et defectuosa fieri pt
tripliciter. ibid. s. i.

Iactantia p vanitatem quib⁹ mo is fit et ex tripli
ci causa pt quis laudare se ipsum. probat^r et ostē
ditur variis auctoritatib⁹ et exēplis vbi licet. et
vbi nō. ibid. s. ii.

Iactantia propter falsitatem quomō fit. vñ dicit^r
iactantia. et qñ mendaces dicūt iactantias tunc
tripliciter pt esse peccatū mortale et quibus mo is
ibid. s. iii.

Iactantia quomodo etiā repitit in operibus ex
teriorib⁹. et quomodo cū aliqñ cōcurrūt plura
alia vicia vt superbia. inanis gloria. mēdaciū
et alia huiusmodi. ibi. s. iii.

Iactantijs et diuitijs bene prosperatis diuitib⁹
nemo debet tristari. ibi. s. v.

Iactantie diuitiū describuntur. quomō in varijs
bonis iactat^r scz in vniuersis. i. bonis. et. ponūt^r
desup varia exēpla et auctoritates q vane sunt.
ibid. s. vi.

Iacob patriarcha quō sua prudētia mūdū in
suis operib⁹ illuminauit. ii. p. t. xxi. c. vii. ante
mediū scz an. i. s.

Iacob quō vidit dñz in iuxta scale. i. p. t. iii. c. vi.
s. xii.

Economica prudē
tia q ē. siue in quo pstitit. nū. p. t. ii. c. v.

Idolatria quid est
quomō diuinus cult⁹ diuersimode exhibetur y
dolis. et idolatria nō solū est peccatū mortale.
sed etiā grauissimū peccatū. qd pbat^r Et ali
quorum errores describunt^r circa imolationes
ydolor. ii. p. t. xij. c. i. s. i.

Idolor triplex genus describit^r que gētilēs ado
rabant et q s fecerūt. iii. p. t. xxi. ca. i. s. iii. b

Idolatria quomō vario mō dicitur fornicatō
in scripturis. et. ii. p. t. v. c. ij. s. ij

Idris ex describitur tripliciter q fuerūt in nup
tijs in qb⁹ vocat^r erat iesus cū Maria et iste
nuptie qd spiritualiter significat. et quid iste y
dris. nū. p. t. xv. c. xxxviii. xxxix. et. xl. solum in eo
rundē s.

an c

Ieiunij omissio

duplīciter fit et in paradiso institutū dicit^r. et ē ie
iunij in lege diuinali. et in lege positīua. sed di
uersimode. Et iure diuinali est triplex ieiunij
ii. p. t. vi. c. ij.

Ieiunadi dies q sunt ex precepto ecclesie quō et
quib⁹ mo is sunt instituti. quomodo hoīes ad
illos obligāt^r. et q de consilio sunt institute et
ibid. s. i.

Ieiunij cōsuetudinarijs. quō ipsa cōsuetudo
homines ligat et cōsuetudo laicor⁹ nō ligat cleri
cos nec ecōuerso. Et vbi ius ieiunij preualet p
suetudini. ibi. s. ij

Ieiunioz tēpore vtrum possint comēdi carnes
quādo et quibus tēporibus interdicit^r. cum q
bus ecclesia dispensat. Et sexta feria carnes cō
medere sine necessitate est mortale et isabbatis
cōmedere vbi est mortale. et. ibid. s. iii.

Ieiunare in qua etate quis tenetur siue ad ieiun
nia. et quō sint exercitadi in ist⁹. ibi. s. iij

Ieiunia ecclesie quādo possunt redēmi. et quā
do et quomodo cum ipsis possit dispensari. ibi
s. v.

Ieiunio quō exculant laborātes fuitores. cursio
res. pauperes. pugnantes. infirmi. senes. et. vxo
res. aliq alij. ibid. s. vi.

Ieiunij quomō assumitur ab hominib⁹ ppt
tria et tripliciter pt cōmitti defectus circa ieiun
nia instituta. ibi. s. vij.

Ieiunium tripliciter viciat^r q nō exaudiat^r a
deo scz ermētali idispositōe. ex cibatois purifi
catōe. et ex horc notabili anticipatōe. ibid. s. s.
viii. ix. et. x.

Ieiunij quō sit sanctificatō iuxta illd Sanc
tificate ieiunij. ibid. s. viii. infra pncipiū.

Ieiunium quare magis tempore quadragesie
institutum est qz alijs diebus. et est triplex ratio
quare quadragesie dies ieiunantur. quo tem
pore inchoabatur quadragesima olim et quo tē
pore iam. et quo tempore iudei ieiunant. et. qz
ta. p. t. nū. ca. nū. s. nū.

Ieiuniorum tempore quare prohibetur esus
carnium et lacticiuorum. et quo tempore diei
est hora comestionis. et. ibid. s. v.

Ieiunioz fructus siue vtilitates sunt nouem et
decem in spē. ibid. s. vi.

Ieiunium elemosina vel oratio quod horum
est magis satisfactorij. tertia parte. titulo teci
mo quarto. capitulo secundo. paragrappho ter
cio.

Ieiuniorum tēpore collationib⁹ in sero quō fi
ūt. et de tēpore extra hōrā et. ii. p. t. vi. c. ij. s. ij

Sub littera. a. vide etiam de abstinentia. et sub. c. de cibo. et sub. g. d. gula. et sub. f. de sobrietate. q̄a ibidez tractat sc̄z sub gula de cibo et potu. modo et tēpore ieiunij p̄cipaliter tñ vide de istis. ij. p. vi. ca. i. §. v. vi. vij. viij. et ix.

I ante s

Ignis quō purga

dit mundus añ diuinū iudiciū. quis erit iste ignis. quare fit ista purgatio p̄ ignē. q̄lis erit iste ignis in effectu. q̄no ille ignis purgabit elemēta tē. iij. p. ti. xiii. ca. xi. §. ij.

Ignis quō punit animas. iij. p. ti. xxij. ca. i. vi. de tamen multo plus infra sub inferno. et sub. p. sc̄z purgatorij.

Ignis inordinati amoris quō septē mala procedunt. i. p. ti. ij. c. iij. §. ij.

Ignorātia aie vario mō describit̄ euz suis defectibus. i. par. tit. i. capi. ij. §. iij. Quod fit ignorantia dicit̄ etiam murtū volūtario et inuolūtario. quō hoc intelligit̄. et quō ignorantia tripl̄r se habet ad actū voluntat̄. i. par. ti. iij. ca. iij. §. v. vide etiam aliq̄. §. vi.

Ignorātia facti quō distinguit̄ fm decretistas. i. p. ti. iij. c. xiii. §. ij. g.

Ignorātia triplex reperiri pōt in actu peccati. i. p. ti. vi. ca. i. §. i.

Ignorātia facti nō iuris excusat. Est vna de regulis iuris q̄ et declarat̄. i. par. titu. xx. ca. vnico. sub. i. sc̄z ignorātia.

Ignorātia p̄sumitur vbi sciētia nō probat̄. est siml̄r vna de regulis iuris que ibidē declarat̄.

Ignorātia iuris nō facit aliq̄ bonē fidei possessorē probat̄ ex legibus. ii. par. titu. i. ca. xv. §. vii. circa finem

Ignorātia est triplex sc̄z iuris humanal̄. legis diuinalis et operis cōtingibil̄ quō ignorātie spiritaliter faciūt hoiez cecū. qñ excusat. et qñ nō et qñ est crassa et qñ supina. et ex tribus puenit ipsa. ii. par. ti. v. ca. ix. §. ij.

Ignorātia sup̄stius quō consequit̄ homo tria mala siue detrimēta. iij. p. ti. ii. c. iii. vltra mediū Ignorāte docere est vna de sp̄ualibus elemosinis. et quō sit dāda tē. iij. p. ti. v. c. xvij. §. v

I ante b.

Iherusalem quō

figuratiue significat aīaz nr̄az. et quid sex porte in Iherusalem nobis spiritaliter significat. i. p. titu. ii. ca. iiii. §. vii.

I ante l.

Illegitimat̄io quo

modo inducit irregularitates. q̄re tales phibētur ordinari. et fm iura hereditari non possunt. quis d̄r illegitimus tē. iii. p. ti. xviii. c. iiii. Illegitimus quō legitimat̄ tribus modis. et per q̄s leges reduci pnt. ibid. §. ii.

Cum illegitimis quō tripl̄r dispensatur. quo modo tales dispensatōes fieri dñt. ibid. §. ij.

Illicite aliquid acq̄situm tripliciter pōt esse. et quomodo illitite acq̄sita vario modo debēt restitui tē. secunda par. titu. ii. capitu. v. §. p̄io. secundo. et tercio. Cetera vide infra sub littera. r. sc̄licet restitutio.

Illicite acq̄situm pōt aliquid dici tripl̄r. hoc declaratur quō fit. iij. par. titu. v. capi. xviii. §. x. post medium.

Illuminant̄ spiritaliter oculi mentales septē modis. i. p. ti. iii. ca. v. §. i.

Vide multa notabilia pla et pulchra sub l̄ra. e. sc̄z Eccl̄as et infra sub littera. v. sc̄z visus.

I ante m.

Imagō dei quō di

citur anima. et quomō sunt nouem similitudines fm proportiōz inter deum et aīam quātum ad sua naturalia. i. p. ti. i. ca. i. §. i.

Imago quomō est anima incarnate veritatis mediantibus virtutibus. quō portemus imāgines celestis regis. et quō nouem similitudines sunt inter deū et aīam tē. ibid. §. ii.

Imago quomō est aīa gl̄zificate intellectualitatis. et quō ipsa participat cum nouē oratiōibus angeloz. ibidem. §. iii.

Imago quō representat̄ deum. i. par. ti. i. capi. i. §. iii. infra mediū.

Imaginūz adoratio a q̄bus creditur esse tradita. qua adoratiōe debent adorari. quō picture debent adorari. Ad quid facte sunt imagines tē. iij. p. ti. xii. ca. ix. §. i.

Imaginūz adoratio q̄liter fiat. duplex est motus in imagine. quō imago xp̄i et beate virginis debet adorari tē. ibid. §. iiii.

Imaginatiuā potētiā hoīs quomō temptat dyabolus vario mō imp̄mendo sibi varia. iij. par. ti. xiii. ca. iiii. §. iiii.

Imaginatiā potētiā siue fantasia describat̄ vario. mō sup̄. sub l̄ra. f. sc̄z fantasia Et. i. p. titu. lo secundo. ca. vi.

Imitari deūz oñd̄ ex natura. rōe et scriptura. iij. p. ti. xvi. c. i. §. v. b. et. vi. §. vide etiam infra sub. f. sc̄licet sequere.

Inter

[Marginal notes in a smaller script, likely from a different source or a later hand, discussing various theological and legal topics.]

Immunitas ecclesie et personarum ecclesiasticarum vario modo describitur supra sub lra. c. scilicet eccia. et iiij. par. ti. xij. ca. iij.

Impedies aliquem dignum vel idoneum propter alium vel vindictam a consecutione alicuius beneficii vel officij vel muneris mortaliter peccat. et quod tenet ad recompensationem. ij. par. ti. i. ca. xij. §. xx.

Impeditoria manus quod describitur. et quod significat ipsi quinqs digiti siue modi. ij. par. titu. ij. ca. i. §. xvi.

Impedies aliquem a meliori ut ab ingressu religionis. et quod sunt doctores tenet ad restitutionem. et. ij. par. ti. ij. c. ij. §. i. d. e.

Impedies aliquem ex certa causa a voto vel religionis quod excusat a peccato. ij. p. tit. xi. ca. ij. an. primum. §.

Impedimenta duodecim matrimonij describuntur vario modo infra sub lra. m. scilicet matrimonium.

Non prestat impedimentum. quod de iure non sortitur effectum. Est una de regulis iuris que declaratur. i. p. ti. xx. ca. unico sub lra. n. scilicet non prestat.

Impedimenta penitentie que sunt. que sunt impedimenta interiora penitentie. et desperatores venie inducunt tria. et dant tria remedia contra illa. tertia par. ti. xij. ca. xvij. §. iij. et v.

Imperium voluntatis describitur. primo quod sit imperare. et radix libertatis est voluntas. i. par. titu. iij. capi. decimo.

Imperium quod preedit usum. et est unum actus tantum probatur. et. ibidem. §. primo.

Imperium istud quod extendit ad actum voluntatis ad actum rationis. et ad actum appetitus sensitivi ibidem. §. ii. Imperium triplex describitur scilicet diuinale et reuerendum. temporale et discernendum. et interinale et custodiendum. declaratur membra pulchre. ibidem. §. iij. et v.

Impator primus quis fuit. scilicet Romanorum et qui post eum. ibidem. §. iij. p. vltima diuisione.

Imperialis dignitas antecedit papam. unde habuit principium Impator non est super papam sed e converso. quomodo summi pontifices aliquando deposuerunt imperatores et triplex imperium fuit translatum. et ad quod et quomodo nunc ad almanos ibidem. §. quarto.

Impatoris iuramentum in forma describitur et declaratur vario modo. quod ipse facit pape prius in sua approbatione. et secundo in sua coronatione. secundum par. ti. x. ca. v. §. i.

Impator quod figuratur per luminare minus. Benelisis. i. quomodo imperium est introductum. quomodo ad varias gentes est translatum quo anno venit ad almanos. quod debet eligi per electores. et. ij. par. ti. iij. c. i. circa medium.

Imperatori moueri bellum contra ecclesiam subditi sui non tenent illi obedire in bellando contra ipsam quod et probatur. et. ij. p. tit. iij. c. ij. §. iij. a.

Imperatori scismatico. heretico vel alias usurpanti iura ecclesiarum resistendo fideles tenent adinuare papam quod et probatur ibidem. §. iij. b.

Imperatoris proprius sacerdos quis est cui confiteri tenetur. tertia parte titulo decimo septimo capitulo tertio.

Imperatoris et imperij quam potestatem habet papa. quomodo est ministrator pape. que datur est minister. et. Quis papa primo almanis debet imperatori. et quare. que sunt eius electores.

Et triplex causa quare de almania solum predicti electores sunt assumpti. quomodo papa ipse confirmat. quomodo iurat. et. ij. par. ti. xij. c. quinto. §. xij.

Imperium et papatus quod horum primum in quo consistebat ista prioritas quis fuit prius dominus. et qui post eum. et. quomodo imperium modo fuit translatum. et quare dicitur rex romanorum. et. tertia parte titulo. xij. ca. v. §. xij.

Imperatore maior est papa in dignitate et auctoritate quod probatur. quod imperator debet per papam confirmari. ut habet in iure. et. ibidem. §. decimo quinto.

Imperator Constantinus primo dotauit ecclesiam. utrum potuit facere. et utrum successores possint reuocare. ibidem. §. xvi.

Impij iustificatio describitur vario modo infra sub. i. scilicet iustificatio impij. et. ij. par. titu. ix. ca. vi. et per quinqs sequentes. §.

Nemo potest ad impossibile obligari. Est una de regulis iuris que declaratur. prima p. ti. xx. c. unico sub. n. scilicet nemo potest.

Imponere et concedere quod potest theolonium Et quomodo peccat qui iniuste imponunt. secunda parte titulo primo capitulo decimo tertio. §. sexto.

Impositiones. collectae. prestantie quas imponunt domini et exigunt a ciuibus et communitatibus. et. quando sunt licite. et quando illicite. et per consequens quando sunt rapine. secunda p. titulo primo. ca. xij.

Impotentia coeundi quod impedit matrimonium et sunt tres species impotentie. ij. p. ti. i. ca. xij. §. i. et. iij. Cetera de illa materia vide infra matrimonium.

Impugnatur triplex ab accidia. ij. p. ti. ix. ca. i. in quarta diuisione. Cetera vide super sub accidia.

Impugnatur siue temptatur a dyabolo. mundo et carne. vide de istis tribus hic in tabula sub diuersis litteris.

Inanis gloria est

priogenita superbie. que est vicinū capitale ex q̄
septem alie oriūtur. q̄uo differūt supbia et ina-
nis gloria et. ii. par. ti. iiii. c. i.

Inanis gloria q̄uo causat a superbia. q̄uo appe-
titus glorie est viciōsus. et q̄uo aliquis gloriā
scz in dño. in primo et in mundo et glia in scri-
ptura vario modo expōitur. ibid. §. i.

Inanis gloria in q̄bus magis inuenit. R. in di-
uitijs. Et iste diuitie sunt triplices. scz ciales.
temporales. et spūales. ibid. §. ii.

Inanis glia q̄uo puniūt. in q̄bus casibus ina-
nis gloria p̄trariatur dilectōi dei. et tunc tripl̄r
est peccatū mortale p̄batur ad lōguz et. ibid. §. tercio.

Inanis glia q̄uo aggreditur hominē. in princi-
pio. in medio. et in fine. q̄bus modis. et q̄re. q̄s
potest fugere inanē gloriā. q̄uo ipsa vicia mul-
tiplicat. et q̄uo finis inanis glorie est manifesta-
tio prope excellentie et. ibid. §. iiij.

Incantiones serpētum vel alioz aialuz q̄uo
exercentur quomō et q̄n sunt mortalia et qua-
liter peccant facientes. qui tales debent punire
ii. p. ti. xii. ca. i. §. xii

Incarnari magis deuit filiū dei q̄s patrē vel spi-
ritum sanctum tribus ratiōibus. iii. p. t. xxi.
cap. ii. §. i. b. et ante et. §. ii. et. iii. p. t. xv. §.
prio secūdo et tercio.

Incarnatōis misterii. q̄uo tota trinitas opata
est iii. p. titulo decimoquinto capitulo vicesimo
primo. §. ii.

Incarnatio diuinalis s̄bi q̄uo. et q̄liter facta
est et. iii. p. ti. xiii. ca. i. §. i.

Incarnatio xpi describit vario mō infra i sp̄a
li tabula de beata s̄gine p̄ istā tabulaz sub l̄ra.
a. scz annūciatio et. iii. p. ti. xv. ca. viii. et. ix. p.
totū et p̄cipaliter ca. xii. et p̄oēs. §.

Incendarius quā penam incurrit fm canonē
iii. p. ti. xvii. ca. xxi. §. v. ibi Trigesimuseptius

Incendarij ecclesiay et p̄iorum locozum excōi-
cati sunt maior sentētia et si fuerit cōnūciati pa-
pereferuat absolutio de q̄bus locis magis itel-
ligitur q̄uo denūciatio intelligit et. tercia par-
te. titulo vicesimoquarto. capitulo vndecimo
duodecimo. et decimo septimo

Incendia faciētes tpe belli ponēdo ignē in do-
mo vel alias. q̄uo tenētur ad restitutōz. ter. p.
ti. iiii. cap. ii. §. ii.

Incertos nos voluit de de hora mortis p̄pter
tres rōes. i. p. ti. v. ca. i. §. ix. c.

Incestus est q̄tra filia luxurie. et in q̄ p̄sistit. et
que est differētia inter homines et animalia in

motu passionū. ij. p. ti. v. c. v.

Incestus est difficta sp̄es luxurie. et granior ad
ulterio. q̄uo p̄ istaz hō efficitur similis equo et
mulo. et describūtur gradus p̄sanguinitat. affi-
nitat. et p̄gnatōis spiritual. q̄uo impediūt ma-
trimoniū. ibid. §. i. Quarta ratio affigitur q̄re
incōgrua est tal' p̄mixtio cōsanguineoz vel af-
finiū. et q̄stuz deo displicet. ibid. §. ii.

Incestus igni et luxurie dat remediū p̄aque in-
fusiōz. p̄ lignoz subtractōz. et ab igne elōgatio-
nez. Ista tria declarātur. Et de incestu. Iosep et
vxoze Pharonis q̄uo multipl̄r cū tēptant et
ibidem. §. iiij.

Incestū p̄mittens quā penā incurrit fm cano-
nē. iiij. p. ti. xvij. c. xxi. §. v. ibi. Quadagesimus
Incōsideratio a beato Gregorio ponit p̄ tercia
filia luxurie. q̄re et q̄uo est peccm. qd importat.
q̄uo ipsa agit cōtra p̄tes p̄ndētie. et triplex in-
cōsideratio est viciōsa. ii. p. ti. v. c. xi. p̄ totū

Incōstātia ponit a beato Gregorio p̄ q̄tra filia
luxurie. et importat fm sanctuz Thomā recessum
q̄ndaz a bō p̄posito et. a q̄ ille recessus h̄z p̄na
piū. q̄uo p̄sumat. q̄uo est peccm et. ij. p. t. v. c. xij
Incōstātia describit p̄ thea ex psalmo. qd et de
ipsa declarat. et q̄uo ista incōstātia p̄cedit ex tri-
plici causa. ibid. §. i. ij. et. iiij.

Incōstātia q̄uo differt a negligētia Et q̄s di-
citur incōstans. ii. p. ti. ix. c. iij. §. i. f.

Incontinētia describit vario mō sup sub l̄ra. c.
scz cōtinētia. cuius oppositū est.

Incubi et succubi qui sunt et. iiii. p. ti. iiii. capi-
tū. §. iiii.

Increatū bonū qd est deus describit sub l̄ra. b.
scz bonū. Et. i. par. ti. xij. ca. ij. §. i.

Indignatio est p̄ma filia ire. et eius q̄dditas de-
scribitur cum declarationibus desuper. ij. parte
titu. vii. ca. ij.

Indictō que ponitur in kalendis. et in litteris
vel instrumentis vnde dicif. quomō debet p̄puta-
ri et inueniri semp ad nutuz. vltorius computa-
re in furtuz. tercia par. titu. vi. cap. iij. §. v. f. mo-
dicum infra.

Indignus dicitur aliquis dupl̄r ad ordines.
et qualiter peccat tales p̄mouētes. tercia parte.
titu. xij. c. vi. §. xi

Indignū qui scienter eligūt quantū peccat et.
iii. par. ti. xix. c. ii. §. iij.

Indignū sciēter eligētes in episcopuz cōtra for-
maz iuris electores suspēsi sunt p̄ triēnium a
beneficio. iii. p. ti. xvij. c. iij. infra mediū.

Indignis si episcopus dat beneficia quātū pec-
cat. que circa illa attēdere debet et. iiii. p. ti. xx. c.
ij. §. secundo.

Indulgentie valent que sunt date a p[re]latis ec-
clesie. quib[us] valent et quibus n[on]. r[ati]o. p[ri]ma par. tit.
vij. ca. iij. §. tertio. c.

Indulgentie n[on] valent ad remissionem culpe quā
solus d[eu]s remittit auctoritative probat. sed va-
lent ad remissionem pene debite pro peccatis quō
dicit plena. plenior. plenissima. quis habet cla-
ues indulgentiarū. r[ati]o. i. p. tit. ix. ca. iij.

Indulgentiar[um] valor est triplex. vna ex p[ar]te xpi
alia ex meritis sanctor[um] tertia causat ex parte ec-
clesie. r[ati]o. ibidē. §. p[ri]mo.

Indulgentiam aliquā datā ad cōsequendū q[ui]t[us]
tuor[um] requiruntur. ibidē. §. ij.

Indulgentia tantū valet quantū sonat. hoc ex
ponit f[il]i[us] doctor[um]. et indulgentia data p[er] papā.
et p[er] episcopos semp[er] durat. et p[er]ci[us] quare n[on] pos-
sunt dare indulgentias. ibidē. §. tertio.

Indulgentia plenaria que dat a papa fit diuers[is]
causis et sunt nūmero q[ui]nque. et quō indulgentia a pe-
na et a culpa est intelligenda. r[ati]o. ibidē. §. iij.

Indulgentia data in articulo mortis quō in
istis est p[re]cedendū. et quedā dubia et varia no-
tabilia declarantur desup[er]. ibidē. §. v.

Indulgentia iubiliei videt[ur] valde ratiōnabiliter
instituta fuisse. et quare et quādo habuerūt in-
itiā. ibidē. §. vi.

Iubileus ille terminus vnde deriuat[ur]. in q[ui]b[us] in-
choatus est. in veteri lege p[re]figurat[ur] est in tēp[or]e
gr[ati]e. p[re]f[ati]o[n]and[us]. ibidē. §. vij.

Indulgentiis mediātib[us] quomōd[us] possunt edu-
ci a[n]i[m]e ex purgatorio. et utrū papa possit per in-
dulgentias totū purgatoriū expoliare. iij. par.
ti. xij. ca. v. §. vi.

Indulgentia plenaria mediāte utrū papa pos-
sit cōtritos et cōfessos sic a tota pena et culpa ab-
soluere. q[uod] n[on] t[ra]nsceant per ignē purgatoriij r[ati]o. ibi-
dem. §. septimo.

Indulgentia plenaria ē via q[ue] īmediate itur ad
celū. et q[ui]b[us] valet. et quib[us] n[on]. p[ri]ma. p. ti. v. capitu-
lo. iij. §. secundo. g.

Inepta leticia d[icitur] scda filia gule. quō inficit et
dissoluit affectū. ij. p. ti. vi. ca. iij. §. iij.

Inepta leticia d[icitur] etia[m] terti[us] grad[us] sup[er]bie. in q[ui]
tunc p[er]sistit. quō ipsa in speciali vitupat[ur] q[ui]ntus
ad monachos. et q[ui]re. ij. p. tit. iij. ca. iij. §. sexto.

Inepti q[ui] sunt ad amicitia[m]. iij. par. ti. v. c. xx. §.
vi. circa medium

Infamib[us] p[ar]te n[on] patebūt dignitatē Est vna
de regulis iuris. q[ue] et declarat. iij. p. t. xx. ca. vnico
sub. i. scilicet infamibus.

Infames quō sunt irregulares et inepti ad p[ro]-
motionē sacror[um] ordinū. a quib[us] plus regellūt.
quis cū ip[s]e possit dispensare. iij. p. t. xvij. capi-

tulo. vi. §. octauo.

Infantia est prima etas hominis. q[ui]d[am] durat. et
q[ui]d[am] sp[irit]ual[is] significat. iij. p. ti. vij. ca. v. §. vi. b

Infertū esse et punitōem malor[um] in alia vita p[ro]-
bat ex veteri et nouo testamēto ex prophetis. ex
dictis sanctor[um]. r[ati]o. q[ui]rta par. titu. xij. capitu-
lo quinto. §. secundo.

Infertalis pene grauitas quomodo ostēditur
magna ex qualitate. ex quātitate. ex atrocitate.
ex infelicitate. ex penalitate. ex implacabilitate.
et ex boni egestate. ibidē. §. tertio.

Infertali loco quomodo cruciabūtur anime
damnatorū. quomodo eorūdem pene assilant[ur]
aliquib[us] lapidib[us] r[ati]o. ibidē. §. iij.

Infertali loco quomodo dānati vltra crucia-
tū ignis habebunt varias infirmitates et mis[er]-
ias in corporib[us]. ibidē. §. v.

Infertalis pena q[uod] eterna sit et p[er]petua et n[on] ha-
bens finē ostendit[ur]. et quō circa diuinitatē pena
rū in alio seculo fuerūt septem opiniones ali-
quor[um]. quē et reprobat[ur]. ibidē. §. vi.

Infertaliū penarū infelicitas vario mō descri-
bit[ur]. quomodo anime cruciabūt[ur] ibidē. et quō ig-
nis agit in animā. r[ati]o. ibidē. §. septimo.

Inferno quō anime vltra penā ignis habebūt
adhuc alias multas penas. ponūt[ur] p[ri]ncipal[is]
septem. ibidē. §. vij.

Inferno quō sunt septē qualitates siue cōditi-
ones remonū. quor[um] horribilitas magna pena
est. quō sunt timēde r[ati]o. ibidē. §. ix.

Inferno quō damnati p[er]iuabūt[ur] diuinavi-
sione. et sicut sancti ex ipsa habebūt magnū gau-
dium ita dānati maximā mis[er]iam. r[ati]o. ibidē
§. decimo.

Inferno subtrahent[ur] a damnat[is] omnia subsidia
scilicet a deo. ab angelis. a sanctis ab ecclesie suffra-
gijs a bonis pactis et a locis sacris. r[ati]o. ibidē
§. vndecimo.

Inferno siue in purgatorio quō anime cruciā-
te ante resurrectiōem corp[or]is ponūt[ur] desup[er] quinq[ue]
opiniōes modernor[um]. iij. p. t. xij. c. i. §. iij. et iij.

Inferno quō ibūt a[n]i[m]e dānator[um]. et quō triplicē
mis[er]ia ibi habebūt. i. p. ti. v. ca. iij. p[er] totum.

Infertalis pena q[uod] p[er]petua sit ostēdit[ur] et p[ro]-
bat[ur]. et videt[ur] alicui forte iustū q[uod] cū p[er]petui sit t[em]p[or]ale et
pena eterna ostēdit[ur] ser rōnib[us] iustissime aiam in
cl[er]ica mortali recedēt[ur] etnal[is] cruciari. ibidē. §. ij.

Infertales pene quō sunt locatō vilitat[is]. pua-
tio vitat[is]. cruciatō igneitat[is]. ablatō refriger[is]
bilitat[is]. excecato veritat[is]. associatio malignita-
tis. et i[m]plicatio inordinabilitat[is]. ibidē. §. iij.

Infertus. limb[us]. et purgatoriū cū eorūdem pe-
nis describūt[ur]. i. p. ti. iij. capi. vij. §. iij.

iudicem. quo ad accusatorē. q̄ ad reum. q̄ ad te-
stes. q̄ ad advocatū. et quoad pcuratorē. ij. par.
titulo. i. capi. xix. per totū.

Et infra sub iudicio hūano habes in p̄ticulari
Iniuste iudicatoria man⁹ quō describit et quid
significat eius q̄nq; digiti siue modi. ij. par. ti.
ij. capi. primo. §. r.

Inimicitia dicitur q̄nta filia gule. de q̄bus intelli-
gitur. quō per inimicitia corrūpitur corp⁹ et.
secūda par. titu. vi. ca. iij. §. vi.

Innocentia quō Macrobi⁹ ponit ipsaz eē vir-
tutē et patrē iusticie. vbi scriptura facit intētoz
de ipsa. Et quattuor pertinet ad innocentia. iij.
par. titu. v. ca. vi.

Innocens vtz debet esse mag⁹ deo gratus q̄ pe-
nitens. iij. par. titu. v. ca. xij. post mediū.

Inobediētia est p̄ma filia inanis glorie. et quō
inobediētia est aliqñ vitii generale Et aliqñ p̄-
rium et speciale. et q̄ntū vitii sit ipsa inobedi-
entia. ij. par. ti. iij. ca. ij.

Inobediētia et rebellio incurrere faciūt maledi-
ctōem. et quō de⁹ propter inobediētiā maledi-
cit tripliciter. et quō inobediētia punit ab eccle-
sia per excoīcatōem. ibidē. §. i.

Inobediētia quō diuersi diuersimode declinat
a mādatis dei. et. ibidē. §. ij. Cetera vide in-
fra sub littera. m. scz mandatu.

Inq̄tudo mētis ponit a beato Gregorio iter
filias auaritie ad quā p̄tinet inordiata sollici-
tudo circa tēporalia. ij. par. tit. primo capi. xv.
Et vide sub littera. f. scz sollicitudo.

Inq̄sitores excoīcant qui male et cōtra cōsciē-
tiam exercent tale officiū contra quasdā perso-
nas. et pape reseruat absolutio. et qui dicuntur p̄-
tinaces. tertia par. ti. xiiij. ca. vj.

Inq̄sitores excoīcant illicite extorquētes pecu-
niā sub pretextu inq̄sitiōis. qd vlti⁹ declara-
tur. et. ibidē. capi. viij.

Inq̄sitor quō se debet habere in inq̄sitiōe cōtra
hereticos. et quō dñs dabit illis tripl⁹ grāz et.
tertia par. ti. xviij. capitu. ij.

Eorundē officiū et modū vide s. s. b. h. scz hētic⁹
Inq̄sitiō que fit in iudicio describit vario mō
infra sub i. scz iudicio humano Et. iij. par. titu.
ix. ca. vij. quasi. per totū.

Inspectio spectaculoz vtrū sit mortale. ij. par.
titu. iij. capi. vij. §. v.

Inspiratōis diuine et dyabolice suggestiōis.
quō discernere possum⁹ differētiā per donū sapi-
entie. et. iij. par. ti. xvi. ca. i. §. vij. ti. ix. l.

Inspiratōe quō debz fieri electio. et que sunt nē-
cessaria ad istā electiōē. iij. par. tit. xix. ca. ij. §. r.
Instrumentū publicū q̄ debet in se cōtinere. et

nouē sunt q̄ requirūt ad publicū instrumentū.
q̄ forma. q̄s modis scribēdi. et. iij. p. t. vi. ca. ter-
tio. §. quinto.

Instrumentū reprobandū quot testes inducēt
tertia par. ti. ix. ca. xi. vltra mediū.

Instrumentū vtrū cōficere possit notari⁹ insti-
tutus a laico. et. iij. par. ti. vi. ca. iij. §. ij. Cetera
de ipsis vide infra notarij.

Intellect⁹ quō est potētia anie. et q̄ intellectus
sit potētia anime et nō ipsa essentia eius proba-
tur. et. i. par. ti. iij. ca. i. per totū.

Intellectus quomodo sit p̄tē et fructuose exercē-
dus. et quomodo ipse intellect⁹ est oculus ani-
me per quē videt et cognoscit res incorporeas et
separatas. ibidē. ca. ij.

Intellectus speculatiui exercitiū describit p̄ the-
ma ex psalmo. qd et de ipso declarat. quomodo
deū vario mō videre possum⁹ per intellectū. et.
ibidē. capi. vi.

Intellectus practicus quomodo debz exerceri
que vario modo debet facere. ibidē. capitulo
septimo.

Intelligētia nō est alia potētia ab intellectu. h̄
declarat ibidē capitu. viij.

Intellectus act⁹ vario mō describit. quō scz aīa
cognoscit in corpore. et. ibidē. ca. xi. per totum

Intellect⁹ donū describit per thema ex psalmo.
qd et de ipso declarat. iij. p. ti. xi. ca. i.

Intellectus quō sumitur multipl⁹. qd est iste
intellectus. et. ibidē. §. p̄mo.

Intellectus donū describit ex esa. xi. vnde dicit
intellectus. et. quare hoc donū dicit magis in-
tellectus q̄ ratio. et quare aliqd donū dicat
intellectus. ibidē. §. ij.

Intellectus donū quō simul manet cum fide.
et quō intellectus donum nō est solū speculati-
uus sed etiam practicus. et. ibidē. §. tertio.

Intellect⁹ donū est in oib⁹ habitib⁹ grām grat⁹
datam. et q̄ extra grām existētib⁹ abest p̄batur
ad longū ibidē. §. iij.

Intellectui dono que opponūt. et. ibidē. §. v.

Intellectui dono quō cōmūdet sexta b̄tudo.
scz b̄t mūdo corde. ibidē. §. vi.

Intellect⁹ noster quō debz tripl⁹ esse b̄n ordia-
tus et illustratus. iij. p. ti. ij. ca. iij. d.

Intellectus hominis quō diabolus vario mō
temprat et quomodo sibi homo debet resistere.
iij. par. ti. xij. ca. iij. §. iij. c.

Intellectuales virtutes sunt. sapiētia. intelec-
tus. scientia. ars. et prudentia. quare dicit in-
tellectuales. quō sunt in intellectu speculatiuo
et practico. quarta parte titulo primo. ca. p̄mo.
§. quarto. b.

In intellectus. sapiētia et scientia inq̄tū sunt virtutes sunt dona spiritus sancti. et in q̄bus differunt. ibidē. §. i.

Intelligentia respectu presentiu quō requiritur ad prudentiā. et ordinatio sui per prudentiā consistit in octo. iij. p. ti. ij. ca. ij. §. ij.

Intētio describitur. scz que est terci⁹ actus elicit⁹ a voluntate. et qd est. qd sit p̄p̄e. et principalit̄ intendere quō differt ab electione. et. prima p. titu. iij. capi. vi.

Intētio quomodo assimilatur oculo et ut oculus id est intētio recta sit et simplex. quattuor requiruntur. ibidem. §. primo. b.

Intentio inferioris quō aliquādo est p̄ter intentōez sup̄ioris. et. secunda parte titu. duodecimo. ca. ix. n. o. p. q.

Intentōem suā quō unusquisq; bene regere d̄z quō intētio significat per caput. iij. pte. titulo secundo. capi. quarto. b.

Intentio et deuotio in horis canonicis nō est in p̄cepto. sed ex rei gratia. tertia parte titu. xij. ca. iij. §. vij. in medio.

Interdictū. excoicatio. et suspensio in quib⁹ cōueniunt et differunt. iij. par. ti. xvi. ca. i.

Interdictū quō differt a iure ab homine et ab utroq; et quib⁹ causis. et generale interdictū fertur a iure sex casib⁹. ibidem. ca. ij.

Interdictū speciale ubi fertur. et quō et quid facere debent. Et sunt. vij. casus a iure propter q̄s interdictū speciale potest poni. ibidem. ca. ij. §. i.

Interdictū singulare quō fertur. et p̄tra quos. ponit⁹ desup̄ varia notabilia et casus circa istaz materiā. ibidē. ca. ij. §. ij.

Interdictū quod sit ab hoīe illd est generale. speciale. et singulare. et p̄ delegatū et subdelegatū quō et qualit̄ hoc fieri debet. quomodo debet intelligi. et. ibidē. ca. ij. §. iij.

Interdictū cōtra quē ferat⁹ quō debet intelligi. et quomodo poni et declaratur circa istā materiā varij casus et notabilia. ibidē. capi. iij.

Interdictū quō sit seruandū a quib⁹ est abstinentiū. qui possunt admitti et q̄ nō. quomodo tempore interdicti diuina debent celebrari. ut missa. et. ibidē. ca. iij.

Interdictū nō seruātes quā penā incurrūt. et. ibidem. capi. q̄rto. §. primo.

Interdictū quomodo debet poni. et quomodo relaxari. quādo et quō suspendi potest. quō potest appellari tempe interdicti. et. ibidem. capi. quarto. §. secundo.

Interdictū quomodo fratres p̄dicatores et minores seruare tenent. quomodo diuina celebrare possunt. et. ibidem. ca. iij. §. iij.

Interdictū cogentes nō seruari vel excoicatio. catōem excoicatio sunt maiori sentētia. iij. par. ti. xiiij. ca. xxvij.

Interdictōes sepeliētes excoicatos vel publicos usurarios excoicatio sunt maiori sententia. quo tpe anni hoc facere possunt sine tali sententia. quō tales debent puniri. et. ibidē. capitulo. xxvij.

Interdictū religioſi nō seruātes excoicatio sunt. ibidem. ca. lvi.

Interpretationem q̄duplicē quō habet lex. et. i. par. ti. xvij. ca. vnico. §. vij.

Interpretatio priuilegiōz ubi verba sunt obscura siue ambigua ad cū spectat cui⁹ est cōdere. et. prima p. titu. xix. ca. vnico. §. i. et. ij.

Intestatus dicit⁹ quis cedere quattuor modis q̄d ius successio in hereditatē. quo ordine sit successio ab intestato. et. iij. p. ti. x. ca. iij. §. iij.

Inuent⁹ aliquib⁹ sic dicit⁹ Iheronim⁹. Sciant hoc vitium simile esse rapine si q̄s inuēta nō rediderit. et similis p̄batur auctoritate Augustini quomodo distinguat inuēta et. ij. par. ti. p̄mo capi. xv. §. secundo.

Inuidia est vni⁹ p̄ctm de septē capitalib⁹. quo modo diffinit⁹. Et tristitia de alienis bonis potest cōtingere quattuor modis. ij. par. ti. vij. c. i.

Inuidia describit⁹ per thema ex psalmo. qd et de ipsa declarat⁹ cū triplia mēbro. ibidē. §. i.

Inuidia vnde cōmuniter habet ortū quomodo spiritualiter inuidia occidit simplices. et. ibidem. §. ij.

Inuidia q̄ graue peccatū sit probatur. quomodo cōtrariatur caritati. et quō deo. quō assimilatur dyabolo. quō p̄ximo iniuriatur cū exemplo. ibidem. §. tertio.

Inuidia que mala sequuntur. quare dicitur vitium capitale. quō habet. v. filias. scilz detractōez odiū. susurratōem. exultatōem in aduersis et afflictōem in p̄p̄is. ibidē. §. iij.

Inuidie remedia tria dātur. et in fine ponitur exemplū. ibidem. §. v.

Inuidia quō est causa multoz maloz. et quō habet. xv. pessimas cōditōnes. ibidem. capitulo secundo. §. tertio.

Inuidia quō est causa erroris et falsitatis. affectionis cupiditatis. et defectōis bonitatis. ibidē. capi. ij. §. i. et. ij.

Inuidie prima filia quō est odiū. de ipsa. vide infra sub littera. o. scz odiū. et. ibidē. ca. iij.

Inuidia quare dicitur via tenebrosa quō inuidus ethimologizatur. et. i. par. ti. v. ca. iij. §. i. e.

Inuocatio demonū pro auxilio quō sit. et. ij. par. ti. xij. ca. i. §. v.

I ante o **Job quō sua pati**

entia homines ediuificauit. tertia par. tit. xxi. capitu. vii. circa mediū.

Jocosa dicta vlt facta quō sunt modificāda siue que modestia sit ibi seruāda. et quō licet et quō non tē. iiii. p. ti. iiii. c. x. §. iiii.

Joannes euāgelista utrū magis fuit dilectus a xpo q̄ Petrus. iiii. par. titu. x. ca. iiii. §. iiii. b

Joānes euāgelista vocatus a christo. a nuptijs an recessit ab vxore ipsa inuita et que opinatur fuisse eius spōsa. iiii. p. ti. i. ca. iiii. f.

Joānes baptista quō multuz cōmendatur ex varijs gratijs sibi dātis a deo. et q̄ aliqui dicūt beatus frāsciscus esse maiorem Joāne baptista false dicūt. et alia p sui cōmendatōne. iiii. par. ti. xxi. capi. vii. vltra mediū. et §. i. et ii.

Joannus baptiste ponūtur decem pūilegia. iij. par. ti. xviii. ca. v. §. vi. p totuz

Joseph filius Jacob patriarche quō mūdū clarificauit virtute castitatis. iiii. p. tit. xxi. ca. vii. circa mediū ante pūmū. §.

Joseph patriarcha quō fuit q̄druplici sorte or natus quas alligorice habere debent dñi et rectores tēporales. tertia par. titu. iiii. capitulo. i. §. i. ij. iij. v. et vi.

I ante p
Ypocrisis est filia

inanis glorie. q̄bus figurat. vnde trahit nomē vnde dicitur. quō et quid faciunt ypocrite tē. et utrū ypocrisis sit peccatuz mortale. et quō chrisi predicator multuz fuit cōtra ypocritas. ii. p. titu. iij. ca. vii.

Ypocritarū poitur thēa ex psalmo et desup tria membra. que et declarātur. ibidē. §. ii. iiii. et iij.

Ypocritim large sumēdo. notatur triplex ypocrisis. scz demonis. carnis et hoīs. quō hī per ypocritim decipiūt ibidē. §. ii

Ypocrita quid est. quō dei testamētum fide sunt per os suum. et qui per eos significantur. et quō dñs septem maledictiōes inuehit cōtra ypocritas. et cōtra illos qui significantur p eos tē. ibi tē. §. tēcio.

Ypocrisis quō de testatur. quō ipsi odiunt disciplinā. quomō se coherēt varijs vitijs tē. cu3 ex emplo in fine. ibidē. ca. iij.

I ante r.
Ira est vltima pas

o que potest dici passio generalit. quō et vnde

notatur vis irascibilis. motus ire quō tēdit ad duo. et duplex differētia est attendēda circa irā. tē. i. par. ti. vi. c. xi.

Ira qd est. quō se habet ad appetitū. et bruta habent irā. et quō hō dispositus est ad irā fm q̄ h3 colerica plexiōz. et q̄re odiuz est grauius ira. q̄ sunt cause ire. quō ire causat delectatiōz tē. ibidē §. pūmo.

Ira est triplex. scz diuinal. virtual. et criminalis et ut aliq̄ phi dixerūt esse in deo. quō scriptura dicit deū esse iratū. quō homo irascit. et quō ira dei est triplex ibidē. §. ii.

Ira p zelū quō dicitur et pbat ex scriptura. hec ira est iustoz. que et tria bona facit. probat mltis auctoritatibus et exēplis ex sacra scriptura. ibidē. §. ii. g. h. i.

Ire tria remedia dant. ibidē. §. iiii.

Ira quō dicitur via tumultuosa. et quare et quō multi p illam ambulant ita q̄ se cōprimūt tē. i. parte. ti. v. capi. iiii. §. i. f.

Ira ponitur a beato Gregorio et ab alijs doctoribus pro peccato mortali quid est ira tē. secundā parte. ti. ii. vii. ca. i.

Ira describit per thema ex psalmo. quod et de ipsa declarat ibidē. §. i.

Ira quō vario modo diffinitur q̄ ex ira multa vicia oriunt. quare ira est maius viciū capitale q̄s odiuz. et motus ire p̄t esse inordinatus et cōter peccatū triplē. que sunt spēs ire tē. qui sunt gradus ire. ibidē. §. ii.

Ira cum superat mentē triplex excidium facit. ibidē. §. tēcio.

Ire remediū describit p thēa qd et de ipsa declaratur p varias auctoritates. et quō deus tria dedit q̄ valent ad tollendū irā tē. ibidē. §. iij.

Ire modū nos triplē hēre dēmus scz zelatiue et per rectū. remissiue et p defectū. et viciatē p excessum. ibidē. §. v

Ira quō p̄cipue h3 duas filias scz indignatiōz et marmuratiōz. q̄ mala ex ira pcedūt. et quō ira triplē p̄t considerari tē. ii. p. ti. vii. ca. ii

Irregularitas quō diffinitur. quō contrahitur quō diffinitur. qui hoies p̄t esse irregulares tē. iiii. par. ti. xviii. ca. i.

Qui et quō ministrare p̄t i diuinis. que diffērentia iter irregularitatē et suspēsiōez tē. quō debent absolui tē. ibidē. §. i.

Irregularitas quō contrahit. ppter hoicidiuz vel mutilatiōez desuper ponuntur varij casus et modi q̄ ad longū declarant. ibidē. c. ii. et p oēs. §.

Irregularitas bigamie quō cōtrahit octo moīs quare bigamus p̄bitur p̄moueri. quis potest cum ipsis dispensare tē. ibidē. ca. iiii.

Irregularitates quō inducit illegitimitas quē tales phibentur ordinari. ipsi fm iura hereditare nō possunt. quis dicit illegitimus tē. ibid. capitulo quarto.

Irregularitas quō p̄trahit p̄ varia vicia corpōrū siue difformitates scz p̄pter mutilatiōz. gibbositatē. leprositatē tē. qui p̄nt admittit. ibi. c. v. Irregularitas quō alias vario modo p̄trahit circa varios actus et status hoīm. ibid. c. vi. Irreuerētia sacramentoz siue diuinorū quō multip̄ sit. tē. ij. p. ti. i. c. xxi.

Ire de vana religiōe in aliā nisi ex magna necessitate quare nō est laudabile. p̄t tamē quis ire de vna religiōe ad aliā ex triplici causa. iii. par. titu. xvi. ca. iij.

Ironieas describitur put p̄currit euz iactātia. quando est yronia. vbi etia sancti viri cōmiserunt yronia dicendo de se vilia tē. ij. p. titu. iij. capi. iij. §. i.

J ante t.

Iterare ut quis

tenetur penitentia vel absolutiōz p̄ ignorantiā impositaz tē. iij. p. ti. xvij. ca. xxi. §. iij.

Iterare in quibus casibus quō tenetur confessiōz tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xix. §. iij.

Iterū consecrari debet ecclesia cōsecrata in tribus casibus. iij. par. ti. xij. ca. vi. §. viij.

Iterari quādo debet electio vel quādo tenentur iterare electiōz. iij. par. ti. xix. c. ii. §. vij.

Iterari nō debet baptismus quadrup̄le ratiōe et quō vltimū sit faciendū. iij. p. ti. xiiij. c. xiiij. §. xij.

Iterare nō oīz horā dictaz post horā neglectaz. ij. p. ti. ix. ca. xij. §. iij. in fine.

J ante v.

Iubileus annus

describitur cum suis indulgētijs et de ortu eius. dem. i. par. ti. x. ca. iij. §. vi. et vij.

Iudeus vel paganus nō cogi debet ad fidei suscipiendā et quare. quō tamē dñt recipi si fidem receperit et recesserint q̄liter sunt puniēdi. quō et quibus modis dñt duci ad fidē tē. ij. par. ti. xij. ca. ii. §. i.

Iudeorū pueri et aliorū infidelū nō sunt baptisandi inuitis parētibus p̄batur triplici ratiōe. et si susceperint fidei quō sunt sepe ratiōe a parētibus. ibidem. §. iij.

Iudeis cohabitare vel balneare quō prohibet quō transgressores sunt puniendi. quibus locis possunt eis fideles seruitia facere. et p̄ baptismū non liberātur a seruitute tē. ibidē. ca. iij.

Iudei habitātes inter xpianos a quibus sunt phibēdi. quibus diebus ire nō dñt in publicum. eis p̄mittit agere et connenire apud iudices nostros tē. ibidem. ca. iij. §. i.

Iudeorū et aliorū infidelū ceremonie siue ritus quō et quare tolerātur. ibidē. c. iij. §. ij.

Iudeis p̄cipites quō sunt puniēdi circa casus p̄dictos. et ipsi iudei faciētes cōtra p̄dicta tē. ibidē. ca. iij. §. iij.

Iudei quō sint exactionādi a dominis terrarū quādo licite ab eis recipere possint tē. ibidem. ca. iij. §. iij.

Iudei dona et mercedes quas dant p̄sonis pro labore suo utrū p̄nt licite recipere et retinere. ibi. ca. iij. §. v.

Iudeorū seruus quō dicitur vernaculus si vult effici xpianus. statim eripitur in libertate nullo precio dato quō probat. quis et quando dicitur deceptus a seruitute. et quō tē. ibidē. c. iij. §. vi.

Iudei quō vario modo errauerunt et errāt adhuc erga xpm. quorū errores etiā vario modo eluciduntur tē. ibidem. c. vij. §. iij.

Iudeorū pueri utrū p̄nt baptisari inuitis parētibus et in qua etate fieri p̄t et in qua nō tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xij.

Iudei et pagani adulti si petūt baptismū nō est statim eis dandus post conuersiōz. sed ex triplici de causa potest differri et quā ipsis iminet periculuz quō sunt baptisandi. ibidē. §. xij.

Iudei quō subsunt pape. quō significātur p̄ bonos. quō papa phibz fidelibus ne cū ipsis habeant consortia. quō ipsi debent laborare tē. ii. p. ti. xxi. ca. v. §. ix.

Iudeorū errores vario mō describunt in veteri et nouo testamēto in quibus errabāt. iij. par. titu. lo. xi. capi. vi.

Iudei quō phibent ne infirmis dēt medicinas. et infirmis quō prohibet ne recipiāt medicinas a iudeis. iij. p. ti. vii. ca. ii. §. iij. h.

Iudei quō nō excusant a receptiōe vsure. argumenta in cōtrariū soluntur. et auctoritates ex veteri testamēto applicātur contra eos. Et ista auctoritas expositur. Mutuū datur tē. ii. par. ti. p̄rio. ca. vij. §. ii.

Iudeorū populo quē soluz data fuit lex tē. i. p. ti. xiiij. ca. ii. §. ii.

De iudicio diuino.

Iudicium finale

quō est timēdū quō est vnus articulus de articulo fidei tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xi.

Iudiciū finale quō vario modo p̄batur et scriptura quē est venturū quō timēdū tē. ibidē. §. i.

Judicium quō accedet dñs in arcu ⁊ quare. et ponunt septē signa que iudiciū istud pcedent. que ad longū declarantur ibidē. §. ij.

Judicio appropinquante quō mūdus purgabit per ignem. quis erit iste ignis. q̄re fiet ista purgatio. quō fiet p ignē. qual erit iste ignis in effectu. quō iste ignis purgabit elementa ⁊c. ibi. §. iij. Judiciū istud quō fiet p citatiōem. que erit ista vocitatiois. quare dicit illa vox tube s̄m apostolu. quare dicit vox archāgeli. quō fiet ista vox ⁊c. ibidē. §. iij.

Judex iste quō se pntabit. quis erit iste iudex. quō apparebit i forma glorioſa q̄ apparebit cū signo crucis. quō datur sibi iudiciū s̄m huānitates. quos iudicabit. ⁊ quos iudicabit. ⁊ in q̄ loco iudicabit. ibidē. §. v.

Judiciū assessores qui erūt cū q̄bus iudicabit quō iudicare dicit septupliciter. q̄bus dat ista potestas ascedēdi cū xpo ⁊ triplex ratio dat quare pauperibus datur ista iudiciaria p̄s. ibi. §.

Judicio isto existerē erūt multiplices ac cūſatores ⁊c. q̄bus accusabūt hoīes ⁊c. qui erūt testes in isto iudicio. ⁊c. ibidē. §. viij.

Judiciū quō valde sit timēdū propter sententiā irremediabilitatē quō fiet ista discussio ⁊c. q̄bus operibus. q̄ suū iudiciū erit iustus imus. ⁊ inflexibile. ⁊c. ibidē. §. viij.

Judiciū dei p̄funditas quomō sit timēda ⁊ sunt inter cetera septē dei iudicia q̄ timēda sunt et admirāda. q̄ ad lōgū declarā. ⁊c. ibidē. ca. xij. p. oēs §. suos.

Judiciū quomō accedet dominus propt̄ tria p̄ma. p. ti. ij. ca. vi. §. xviij. b. c. d.

Judicio diuino quomodo p̄sentabit anima se parata. ⁊ de quibus dñs ab eadez eriget ratios p̄ma. p. ti. v. ca. ij. §. iij. p. totū. Unde desup pl̄ infra sub littera m. scz morte.

Judicio ultimo siue in extremis dñs de sex accipiet rationem a diuersis hoībus. i. p. ti. v. capi. xij. §. iij. b. p. totū.

Judicis sententiā post hoc describit quaz dabit postq̄ recepit rōz a diuersis ⁊c. diuersis. qd sup oia est horribile ⁊ expauescendū. ibidē. §. v. p. totū.

Judex quomō tunc dabit mercedem vniciq̄ scdm opera sua quārum ad bonos ⁊ quārum ad malos quomō vtriq̄ apparebit. ⁊c. i. p. ti. v. ca. p̄culo. ij. §. xi. f. p. totū.

Judex quomodo dabit sententiā pro his qui ascendunt ad celum. que est ista via. ⁊c. i. p. ti. v. capi. iij.

Judex sup̄nus quō dabit sententiā pro his qui descēdūt ad purgatoriu. i. p. ti. v. c. v.

Judicio finali siue diuino quomō domin⁹ reprobis ⁊ malis exprobat de varijs beneficijs eis exhibitis. ⁊ quomō creature loquūt̄ p̄ra ipsos. ij. p. ti. ij. ca. ix. §. viij. añ mediā.

De iudicio humano

Judicare iūritates est iniuste ⁊ iniūque indicare. vñ dicit iūritas iudex semp d̄z itendere ad equitatē. Et iūque indicat q̄ cōtra eq̄tatē ⁊ iūstiā iudicat ⁊ hoc septē moīs. ij. p. ti. c. xij. §. i.

Judiciū faciēdo quomō phibetur acceptio p̄sonarū q̄ ex scriptura p̄batur cum vno exemplo ibidē. §. ij.

Judicibus quō mādāt vt pauperib⁹ subueniāt ⁊ pupillis. ⁊c. quomō ad hoc tenēt̄ ex officio. ⁊c. ibidē. §. iij.

Judicio fiendo cōcurrūt q̄nq̄ genera p̄sonarū. scz iudex ad sententiāduz actor ad accusandū reus ad respondendū. testis ad probandū. ⁊ ad uocatus siue p̄curator ibidē. §. iij. v. vi. vii. ⁊ octauo.

Judex quomō tripliciter iniusticiā commitit ⁊ tripliciter dat sententiā cōtra iusticiā et quō ⁊ q̄n tenet ad restitutionem. ⁊c. ibidē. §. quarto b.

Judiciū actorem siue accusatorem requirit. et talem cōtingit tripliciter peccare ⁊ quomodo sit satisfaciēdū. ⁊c. ibidē. §. v.

Judiciū etiā reus accedit. quis ⁊ vñ dicitur reus. talis p̄ tripliciter peccare ⁊ mortaliter. ⁊ aliud est ventatē tacē ⁊ aliud falsitates p̄ponere ibidē. §. vi.

Judicio etiā cōcurrūt testis qui etiā tripliciter peccare potest. additur ⁊ quartus modus ibidē paragrapho. vij.

Judiciū aduocatus p̄curator. ⁊ iuriconsul p̄ccare p̄nt multipliciter ⁊ moderamē salarij eoꝝ n̄ deꝝ attēditur circa quattuor. ⁊ p̄curātes. et aduocātes i cā vsuraria peccāt mortali. ibi. §. viij.

Acceptio p̄sonarū describit vario mō. ibidē. ca. xij.

Judiciū iniusti iudicatoria manus quō describitur. ⁊ quid significāt eius quinq̄ digiti siue modi. ii. p. ti. ii. ca. i. §. x.

Judiciū iusti assessoria manus quō describit. et qd significāt e⁹ q̄nq̄ digiti seu moī ibi. §. xi.

Judicio seculari q̄n aliq̄s aliquē accusat false vel testificat quātū peccatū sit. p̄ma parte titu. xij. ca. iij. §. xij. c.

Ea q̄ fiūt a iudice si ad eius nō spectāt iudiciū iurib⁹ nō subsistūt. Est vna de regul⁹ iur⁹ q̄ ⁊c. clarat. p̄ma p̄e. titulo. vicisimo. ca. vnico sub littera c. scz ea q̄ fiūt.

Judiciū nō ē acceptio p̄sonarū habēda. ē vna de regul⁹ iur⁹ q̄ ⁊c. clarat ibidē. sub. i. scz i iudicijs

f ij

Judicis actus et autoritas iudicandi vñ est. et quō dñi debet imitari. qui dicitur prope iudices et quomō bonus iudex in octo pñctis dñi debet imitari. iii. p. ti. ix. ca. i.

Judiciū quomō importat actum iudicis. vñ dicitur iudex. quō bonus iudex debet pcedere in diffiniedo et determinando ad iudiciū vt rectū sit et iustū tria requiruntur et sentētia potest ē tripliciter iniusta. ibid. §. i.

Judicio quō debent remoueri corūpentia que sunt cōtra iusticiā. et quō humanū iudiciū peruertitur timore. cupiditate. odio. et amore. et q mala facit acceptio munerū. ibid. §. ij.

Iudex quō debet semp recte iudicare vsq; ad finem. ibidem. §. iij.

Iudex vñ dicitur. vñde actor. vñde reus. vñde testis. et quō iudex se cauere debet a varijs peccatis siue in iudicijs. et quomō iudex debet esse pñctus et ibid. ca. ij.

Judicis assessores. qui ipsum inducūt ad male iudicandū tenēt et oī dāno affectu ibi c. ij. §. i.

Iudex pōt esse psona ecclesiastica. et iudicare inter subditos in qbus habet iurisdicōem et si laycus iudex negligat facē iusticiā iudex ecclesiasticus potest enī ad hoc cōpellere. et ij. p. ti. ix. ca.

Iudex laycus non pōt iudicare i. §. ij. de clericis. et clericus nō potest in nō suū iudice consentire nisi sit psona ecclesiastica. et de consensu epī qñ et quō pōt renūciare et ibid. §. iij.

Iudex laycus qui capit clericū ppter maleficiū quē pēit iudex ecclesiasticus. vel enī ipse clericus pēit se mitti ad curiam ecclesiasticā. quō sit interrogandus. et quō pcedendū. ibid. §. iij.

Iudex dupliciter impediti pōt ne penā reo debita valeat relaxare. que est differētia inter iudices inferiores. et superiores que pena augenda sit propter timorem. et ibidem. §. v.

Iudex an debeat. vñ possit absq; peccato cōdemnare innocentē. qui in iudicio nocens siue malus cōtincitur. quomō se iudex in isto debet habere. ibidem. §. vi.

Judicium ministri qui crequuntur sentēcias cōtra innocentē. quō se debent regere ibide. §. vij.

Judicibus et eorū dē legatjs quō. et qñ. et quib; dandū sit salariū ponūtur et supvari casus ibi

Judicis vel ei; delegati assessores. quō §. viij pñt et debet recipē a pñbus salariū. et ibi. §. ix.

De officio delegati vide infra sub littera. l. scz legatus et ij. p. ti. ix. ca. iij. et de subdelegato

Judicis ordinarij varia vide infra sub lra o. scz ordinarius. et in. p. ti. ix. ca. v.

Judicij quō ē triplex modus pcedēdi et de crie cōtra aliquē pcedit qñtuo modis. scz per accu

sationem per denunciatiōem. per inq̄sitiones et per exemptiones. iii. p. ti. ix. ca. vii.

Judicio faciēdo quomō inq̄sitiō viciōz sit faciēda. quō prelati debet pcedere ad inq̄rendū et puniendū subditorū excessus. et inq̄sitiō alia est generalis. et alia spēialis. et que forma inq̄sitiōnis. ibidem. §. i.

In qbus casibus fieri possit inq̄sitiō. et fieri nō potest inq̄sitiō in quib; casibus. ponūtur et su per aliquorum opiniōes. ibid. §. iij.

Inq̄sitiōes speciales in iudicio quō sunt necessarie. quomō clericus possit conueniri. de falso probato corā iudice layco. que debent interrogari ab inq̄rente. et ibid. §. iij.

Judicij pcessus quādo. et quō est. que est differētia in inq̄sitionibus. ibid. §. iij.

Judicis inq̄sitiōne vtrum inq̄situs teneatur oibus aperire veritates. et manifestare de qbus fuerit interrogatus q̄liter sit pcedēdum q̄do sit cōtra singularem psonā. et ibi. §. v.

Qualiter sit pcedēdum in inq̄sitiōe generali enī pmittitur alicui inq̄sitiō ecclesie tā in capite q̄ in mēbris. et quis effectus inq̄sitiōis in diuisis causis. et ibid. §. vi.

Inq̄sitiō q̄liter fieri debet ptra religiosos et clericos. et q̄liter cōtra determinatam psonā ad pñtionem pñtis agētis contra eam. et quō excessus eorum debet corrigi. et ibid. §. vii.

Iudex siue patus vñ teneatur pcedere ad inq̄sitiōem qñ non sperat inde pfectū et quomō crimina eorūndē possunt vario modo puniri ibidem. §. vii.

Iudex quare nō debet damnare sine accusatore fallit tamē in octo casibus. et quō et qñ crimē dñ notorium et quōplex. et ibid. §. viii.

Iudex quomō debet pcedere sup crimē notorio in iudicio. quomō possit illud condemnare. et ibi. ca. viii. §. i.

Judicij variā accusatiōem vide sub littera. a scz accusatio. et tertia pte titulo. ix. ca. viii.

Judicij qualis est processus per denunciatiōes duplex est denunciatio. q̄liter fieri debet tertia pte. titulo ix. cap. ix.

Judicio celebrādo quomodo fieri debet purgatio canonica pōitur triplex purgatio. que purgatio est fida. scñ quot se debet purgare. et q for

ma iuramēti in tali purgatiōe. iii. p. ti. ix. cap. x.

De testibus in iudicio vide infra sub littera. t. scz testis. et in. p. ti. ix. ca. xi. p totum

De sentētia que datur in iudicio vide varia infra sub littera. l. scz. sententia et ibid. ca. xii.

In iudicio de litis contentione. et de libello habes varia. ibid. ca. xiii.

De appellationibus in iudicijs vide varia su-
pra lb littera a. scz appellatō. r. ibi. c. xiiij

De mō agēdi in iudicio sine figura r sine strepi-
tu iudicij aliquādo summarie. aliqn simpliciter.
aliqn ex plano. aliquādo d facto. aliqn sine om-
ni solemnitate. ibi. c. xv. p. totū.

In iudicijs qñō cōmuniter fieri debet tēpus an-
te citationē. temp' citationis. tempus represen-
tationis. tēp' dilationis. tēpus litis cōtestatio-
nis. r. c. ibi. c. xvi. p. totū.

In iudicio. pfecti r religiosi de qbus r qñō sta-
re dñt sine cōtēdere. iij. p. t. vi. c. i. §. iij. b.

Judex quare non potest esse religiosus. quomō
hoc sit intelligendū. r. c. tertia pre. titu. xvi. cap.
vi. §. v. d.

Judicialia pcepta legi moysi describūt infra lb
littera p. scz pcepta iudicialia

Judicialia pcepta legis moysi q fuerūt. r. c. i. p.
ti. xiiij. c. vi. §. i. ij. r. iij.

Judicare alios r facta eoz inspiciere que mala
ex ipso pcedūt. iij. p. t. iij. c. iij. §. v

Judicijs temerarij describitur scz. p. xxi. di.
et supius. hic in vniuersali. ij. p. ti. iij. c. viij. p.
totū. Et infra sub littera. t habes in particulari
scz temerarij iudiciū.

Ius gētiū quid est r. r. quare ius gētiū appel-
latur. i. p. ti. xvij. c. v. nico. §. r.

Ius qñō diuidit aut i naturale. aut ciuile aut
gētiū. ius gētiū qñō pphendit sub iure positio
et diuidit in naturale r politicū. r ius siue iu-
stū aut est naturale. qd ex sui natura alteri adeq
tur. p. t. esse dupliciter. i. p. t. xvij. c. v. nico. §. i.

Iuris humanalis ignorātia. etiā legis diuina
lis. r. c. in qb' pssit qñō r qñ qd excusat. q dicit
tur crassa r q supina. ij. p. t. v. c. ix. §. ij. p. totū

Iura ātīqua qñō sunt abrogata in multis locs
et cōmuniter nō tenentur Et similiter Gratia-
nus in decretis in multis locis non tenet. iij.
p. t. c. viij. §. i. ij. r. iij.

Is qui in ius succedit alterius eo iure quo ille
vri debet. Est vna de regulis iuris. que r decla-
ratur. prima parte. titulo vicesimo. c. v. nico. sub
i. scz is qui.

Nemo p plus iuris transferre i aliū q sibi cō-
petere dinoscit. Est vna de regulis iuris. q r de-
claratur. ibidē lb littera. n. scz nemo p

Ius patronatus vendi r emi nō potest et qua-
re alias symonia pmittit. qd sit ius patronat.
et ex patronatu ppetit patrono qdruplex ius. i
p. t. i. c. v. §. xxiij

Ius canonicū r theologia quomō differunt i
modo cōsiderādi quantum ad quinq. ij. p. ti.
v. ca. ij. §. ij. b

Iuris scientia r medicina que illorū dignior
ibi. §. iij

Iurisdicō epōz q est qñō pnt erigere qd ppre-
bendit lb iurisdicōe. iij. p. t. ij. c. ij. §. xi.

In iurisdicōe spirituali qñō emines r potens
est archiepiscopus. r. c. ibi. c. iij. §. i.

Iurisdicō episcopoz circa monasteria r circa
domesticos ē duplex. iij. p. t. ix. c. v. §. vi.

Iurisdicō delegati qñō exspirat decem modis.
iij. p. t. ix. c. iij. §. ij

Iurisdicō siue pās varia pape describit. infra
lb littera p scz pape. iij. p. t. xij. c. iij. p. totū capi.

Jude christ' dedit triplicē panē ad esuz p mari-
mo bñficio. in quo nobis dedit exēplū ad simi-
lia faciēdū. r vbi mali faciūt sicut Judas fecit
ij. p. t. i. c. xij. §. ij. iij. r. iij.

Iument' insipientibus qñō se homo similes fa-
cit per decem signa. i. p. ti. i. c. ij. §. v. ante medium

Ius patronatus describitur vario modo infra.
patronatus. iij. parte. ti. xij. capi. xij. Et. ij. parte
ti. i. c. v. §. xxiij.

Iuuentus dicitur quarta etas hominis qdiu
durat. que mala tñc magis exercet r quid spiri-
tualiter significat ista etas. iij. p. ti. viij. ca. v. §.
vi. e. vel ibi. Quarta etas.

Iuuenes qñō naturaliter inclinati sunt passio-
nū sectatores. in xbis pccates r in ppo sentu p-
tinaces. qñō ptes dñt eos ab ist' rrahē. iij. p.
ti. ii. c. v. §. iii. b. et §. iij. r. v. notabilia habes.

Iuramentū qñō diffinit. que diffinitio vario
mō declaratur. vñ dicit iuramentū. ii. p. t. x. c. iij.

Iuramentū qlicitū sit oz q ibi sit actus licitus
religionis. modus pgruus locutionis. r affect'
necessarius h' actionis. ibi. §. i. ij. r. iij.

Iuramentū qd sit per mēbra dei vl per creaturas
vel per falsos deos qñō r qliter sit. qñō r qñdo
sunt mortalia qñō itelligitur illud christi No
lite iurare. r. c. ibidē. §. iij.

Iuramentū vt licitū sit. que pcurare debet. que
requiruntur ad iuramentū. ad quid est iuramentū. et
ponuntur iuramenta diuersorū qui bñ v l male iu-
rauerūt. r. c. ibidē. c. iij. §. i

Iuramento priuant tria genera psonaz. r qre. r
si iurāt qñō r qliter tunc pccāt. Et septē casus
ponuntur in qbus dñt sacerdos tes r plati iurare
ij. p. ti. x. c. iij. §. ij.

Iuramentū qñō aliter fiebat in veteri testamto.
et aliter i nouo testamto. ibi. §. iij.

Iuramentū describitur. in forma qd imperator
facit pape. r diuersimode declarat. ibi. c. v. §. i.

Iuramentū i forma dscibit qd faciūt epī exēpti
pape. r illud iuramentū pphēdit septē articulos
ibidē. ca. v. §. ij.

Iuramentū in forma describit qđ faciūt curati et rectores epis suis fm tamen diuersitatez lo / coz diuersi diuisa iurāt. 2c. ibidē. ca. v. §. iij.
Iuramentū in forma descr ibitur. qđ prestat va / fallus dño suo. ibidē. ca. v. §. iij.
Iuramentū pmissoz vario modo describit sci / licet. aliqui casus. ponūtur. vbi ligat ad obser / uadū. 2c. vbi nō. 2c. qđo 2 quādo super istis fieri / potest absolutio. ibidē. c. vi. vsqz ad. i. §.
Iuramentū qđo vertit sex modis in deteriozem / exitū. Et iuramentū in qbus casibus 2 quō sit 2 / mutādum. ibidem. ca. vi. §. i.
Iuramentum quibus casibus 2 quō possit irri / tari. ibi. c. vi. §. ij.
Iuramentum factuz ab aliquo vtrū obliget eū / ad successores. 2 vtrū successores obligat ex il / lo ei cui iurātū est. ibidē. ca. vi. §. iij.
Iuramentū vniuersitatē siue societatis qđ iurāt / sibi. mutuo facturi vel nō facturi vtrū possunt / dimittere. ibidem. ca. vi. §. iij.
Iuramentū describit qđ qđ facit de parēdo man / dat. alie qđo hoc sit itelligēdū. ibi. c. vi. §. v.
Iurādo seruare statua alie ecclesie vl ciuitatis / quō hoc sit seruādū. ibidē. c. vi. §. vi.
Itrū possit peti reductio eius. quod per arbi / tros est indicatuz ad arbitriū boni viri vbi in / teruenit iuramentū vel pena hoc ad lōguz dēla / ratur. ibidē. c. vi. §. vij.
Penuriū describitur infra sb littera p. Et ibidē / capi. vij.
Ad iurātō describit sup sb littera a. 2 ibi. c. viij.
Iusticia put iporat quendā statuz rectitudis / in hoie dicit tripliciter. 2 quō iusticia duplicif / ordinat hoiz i paratōe ad aliū. iij. p. t. v. c. i.
Iusticia put est virtus special a ceteris quō se / habet ad totū integrale. q priment ad generales / ibidem. §. pmo
Iusticia quō diffinit. quid iporat nomē eius / quō iporat eq̄litate quō est habitus voluntas / quomodo dicitur voluntas. ibidē. §. ij.
Iusticie sūdue pres scz pmutatiua 2 distribu / tiua que declarātur ibidē. §. iij.
Iusticia distributiua quō diuiditur in quattu / or mēbra. ibidē. c. iij. §. i. ij. 2. iij.
Iusticia quō necessaria est cuiuslibet multitudi / ni. pmo ex parte finis secūdo ex pre gubernātis / a quo regit multitudo. tercio ex pre multitudi / nis. q ex multz psonis colligit. ibi. c. iij. §. v.
Iusticia quō habet triplex principiz. scz ema / nantiū. ex qbus eius origo pmitus derinatur
Imperantiū ex quo eius autoritas in sditos / promulgatur. 2 luscipientiū. ex quo eius vtili / tas multiplē declarat. ibi. c. iij. §. i. ij. 2. iij.

Iusticie que virtutes sunt annexe. dupliciter a / liq virtus ad altez existēs a ratōe iusticie defi / cit 2 que sunt virtutes que debitu alteri reddūe / sed nō pnt reddere equale. ibi. c. v.
Iusticia elurire q dicitur beati. Matth. v. 2 q / mō isti saturabunt i presenti 2 i futuro vario / modo. iij. p. t. vij. ca. vi. §. iij.
Iusticie ca pscutionē patientes qui dicūt bri / et quō ipoz est regnū celoꝝ. in quo cōsistit ista / beatitudo. ibi. §. vij.
Iusticia vniuersalis quō ē speculū i q nūc deuz / videm⁹ qui fuerūt inuēti iusti in illa iusticia. i / p. t. iij. c. vi. §. ix.
Iusticia quid ē q sunt ip⁹ ptes integrale essenti / ales pmutatiue 2 potētiāles. i. p. t. i. c. iij. §. ij. d.
Iustificatio ipij. que est effectus gratie op̄rāt / dicit a iusticia. Et iusticia dicit tripliciter. Et / quattuor pcurrit p ordinē i iustificatōe impij / et in quolibz motu quo aliqđ ab altero mouet / tria requiruntur. iij. p. t. ix. c. vi.
Iustificatio impij requit gratie infusionē. pba / tur. ibidē. §. i.
Iustificatio impij requit detestationē peccati p / motū sui arbitry pbatut ibidē. §. ij. 2. iij.
Iustificatio ipij in quo p̄sistit tota q ad eandē / requiritur. qre gratie infusio sit in instanti absqz / successionē. 2c. ibi. §. iij.
Iustificatio impij. q est maximū opus dei ostē / dit fm magnitudinē eius qđ sit. 2 est aliqđ mō / miraculoluz q tria sdiuidūt 2 delarantur ibi / tem. §. quinto.
Iustificacionis beneficiuz quod est qđ a deo ac / cepimus. quō de ipo debemus esse deo grati. Et / que homo circa ipla cogitare debet. iij. p. ti. v. / c. xii. §. ii. añ medium
Iustoz gaudium probatur ex scriptura. 2 hoc / gaudiū ostēditur gloriozuz 2 bonum esse quat / tuor. i. p. t. vi. c. v. §. iij. d. vsqz in finē
Iusti 2 pfecti quō dnt appetē attēptari. ppter / varia iploz merita. i. p. t. vi. c. xij. §. i. g. b. i
Iust⁹ quō odit sed cum discretionē 2 tria mala / iusti habent odio. i. p. t. vi. c. xij. §. ij.
Iusti quō habere possunt tres fructus patiētie / scz augmētū experientie. scutum custodie. 2 pre / miū glorie. iij. p. t. iii. c. vij. §. xviij. p̄ medin⁹
Iusti quomodo septem timere debent. que leo / naturaliter timet. quarta. pte. titu. xij. capitu / quarto. §. iij.
Iustus quomodo habet in memoria tria de de / et tria de proximo. primā. p. titulo. ij. capitu. ix. / §. i. b. c. d.
Iusti quō dici pnt celum. 2 quō p̄fitebūtur dei / mirabilia. 2c. iij. p. ti. xxi. ca. xi.